

କ୍ଷୀରୋଦ ଦାସ

ମୋ : ୯୪୩୭୧୨୭୩୦୦୨
ମେଲ : khirod65@gmail.com

ଅମିତଗଣାଣୀ କୋହା ଅନେକ ବେଳକୁ ଆଖୁରୁ ଶୁଖିଗଲାଣି ବୁଝା ଗାଈରେ ହାତଦେଇ, ମୁହଁରେ ମୁକରଳି ଦୁଃଖ ଭାବି ଚମ୍ପା କାହିଁ ଆସିବାପରି ରୁପିତାଏ ବସି ରହିଥିଲା ଚନ୍ଦ୍ର ଉତ୍ତରେ। ଅପଲକ ଦୃଷ୍ଟିରେ ତାହିଁ ରହିଥିଲା ଚନ୍ଦ୍ର ଓ କୋହା। ତୁ ଟିକେ ସବୁରୁ କର ଯା'। ଆଉ ଅଳ୍ପ ସମୟ ଅଧଧରି ବସିଯା। ଆଉ ମାତ୍ର କେଳଙ୍ଗଣା ବାଦ୍ ଆମେ ପହଂଚିଯିବା ଦୁନିଆର ସବୁ ରୋଗକୁ, ସ୍ୱପ୍ନପୁତ୍ରକୁ, ଅସହାୟତା ଓ କଷ୍ଟକୁ ପାଣିଫୋଟକା ପରି ମିଳାଇଦେଇ ଭଲ କରିଦେଉଥିବା ବଡ଼ ତାନ୍ତ୍ରଣ୍ୟାମାରେ। ଅରେ ଯେଠି ପହଂଚିଗଲା ପରେ ଆଉ ଭୟ କ'ଣ? କେତେ ବଡ଼ ବଡ଼ ନାମକରା ତାନ୍ତ୍ରଣ୍ୟ ସେଠି। ତାନ୍ତ୍ରଣ୍ୟ ମୁହଁଟି ତ ସାକ୍ଷାତ ଶୁଖିଲା! ସେମାନଙ୍କ ସୁନାହାତ ପୁଅର ଦେହରେ ବାଜିଲେ, ସେମାନଙ୍କ ସୁ' ନକର ଅରେ ପୁଅ ଉପରେ ପଡ଼ିଲେ, ଦେଖିବୁ ରହ, ଆଖୁପିଛୁଳାକେ କୁଆଡ଼େ ଉଭାଏ ହୋଇଯିବ ରୋଗ। ପୁଅ ଆମର ଖଟିଛୁଡ଼ି ହୋଇଉଠିବ। ଚାଲିବ, ଦୈନିକ, ବହିବନ୍ଧାଧା ଧରି କେନାଲ ବନ୍ଧେ ବନ୍ଧେ ଚାଲିଯିବ। ପାଠ ପଢ଼ିବ, ବଡ଼ ହବ, ବାହାସାହା ହୋଇ ସଂସାର ଆପିବ। ତୁ ନିଜ ମନକୁ ଟିକେ ବୁଝା। ଅଧ ଧର। ସବୁ ଠିକ୍ ହୋଇଯିବ।”

ଚକ୍ରଧର ଚାହିଁଲା ଚମ୍ପା ମୁହଁକୁ। ସେ ଚାହାଣୀରେ ରାଗ ରୋଷ କି ଆକଟ ନଥିଲା। ବରଂ ସ୍ତ୍ରୀ ପାଇଁ ଭରି ରହିଥିଲା ପୋଷପୋଷ ଅନୁକମ୍ପା। ସେଇ ଚାହାଣୀରେ

ବେଦନାର ବେଦ-୨

ବାହାଣୀରେ ସେ କହୁଥିଲା- “ ମୁଁ ଜାଣେ, ତୋ ମା' ମନ କମା ଅଧଧରି ରହିପାରୁ ନଥିବ ପୁଅର ଏଭଳି ଅବସ୍ଥା ଦେଖି। ଏଭଳି ସମୟରେ ଯେତେ କୁହାଉଲେ, ଯେତେ ସାବୁନା ଦେଲେ ମଧ୍ୟ କେବେବି ବନ୍ଧ ହେବନି ତୋ ଲୁହ ଓ କୋହା। ତୁ ଟିକେ ସବୁରୁ କର ଯା'। ଆଉ ଅଳ୍ପ ସମୟ ଅଧଧରି ବସିଯା। ଆଉ ମାତ୍ର କେଳଙ୍ଗଣା ବାଦ୍ ଆମେ ପହଂଚିଯିବା ଦୁନିଆର ସବୁ ରୋଗକୁ, ସ୍ୱପ୍ନପୁତ୍ରକୁ, ଅସହାୟତା ଓ କଷ୍ଟକୁ ପାଣିଫୋଟକା ପରି ମିଳାଇଦେଇ ଭଲ କରିଦେଉଥିବା ବଡ଼ ତାନ୍ତ୍ରଣ୍ୟାମାରେ। ଅରେ ଯେଠି ପହଂଚିଗଲା ପରେ ଆଉ ଭୟ କ'ଣ? କେତେ ବଡ଼ ବଡ଼ ନାମକରା ତାନ୍ତ୍ରଣ୍ୟ ସେଠି। ତାନ୍ତ୍ରଣ୍ୟ ମୁହଁଟି ତ ସାକ୍ଷାତ ଶୁଖିଲା! ସେମାନଙ୍କ ସୁନାହାତ ପୁଅର ଦେହରେ ବାଜିଲେ, ସେମାନଙ୍କ ସୁ' ନକର ଅରେ ପୁଅ ଉପରେ ପଡ଼ିଲେ, ଦେଖିବୁ ରହ, ଆଖୁପିଛୁଳାକେ କୁଆଡ଼େ ଉଭାଏ ହୋଇଯିବ ରୋଗ। ପୁଅ ଆମର ଖଟିଛୁଡ଼ି ହୋଇଉଠିବ। ଚାଲିବ, ଦୈନିକ, ବହିବନ୍ଧାଧା ଧରି କେନାଲ ବନ୍ଧେ ବନ୍ଧେ ଚାଲିଯିବ। ପାଠ ପଢ଼ିବ, ବଡ଼ ହବ, ବାହାସାହା ହୋଇ ସଂସାର ଆପିବ। ତୁ ନିଜ ମନକୁ ଟିକେ ବୁଝା। ଅଧ ଧର। ସବୁ ଠିକ୍ ହୋଇଯିବ।”

ନିଜେ ଧକ୍କି ପଡ଼ିଲା। ଖୁବ୍ ଗୁଡ଼ାଏ ବାଟ ସତେକି ଏକମୁହାଁ ହୋଇ ସେ ଦୈନିକ ଦୈନି ଆସିଛି, ସେହିପରି ଉଠପଡ଼ ହେଉଥିଲା ପୁଅର ଛାତି ଓ ପେଟ। ତା' ମୁହଁ ଉପରେ ସ୍ପଷ୍ଟ ଲେଖିହୋଇ ରହିଥିଲା ଯନ୍ତ୍ରଣାର ନିର୍ଭୁଲ ହସ୍ତାକ୍ଷର।

ପାଟିମନସ, କଥକତା, ସୂଚିସକଳ କାହାଣୀ ଅବତାରଣା, ବଳିଷ୍ଠ କାହାଣୀଧର୍ମତା, ଚମତ୍କାର ଉପମାଯୁକ୍ତ ଗାନ୍ଧୀନିୟାସ ଚମ୍ପା ଅପୂର୍ବ କ୍ଷୀରୋଦାୟ ଶୈଳୀରେ ଲିଖିତ ଗାଳ୍ପିକ କ୍ଷୀରୋଦ ଦାସଙ୍କ ଗଳ୍ପ ଓ ଉପନ୍ୟାସ ଅଗଣିତ ପାଠକଙ୍କୁ ମୋହାଦିଷ୍ଟ ତଥା ମନମୁଗ୍ଧ କରିବା ସହିତ ଏକ ଅନନ୍ୟ ଉପଲକ୍ଷରେ ବିଗଳିତ କରି ପଢ଼ାଇବାର ସାମର୍ଥ୍ୟ ରଖେ। ପ୍ରାୟ ୧୪୫୫ ଗଳ୍ପ ସଂକଳନ ଏବଂ ୩ଟି ଅନନ୍ୟ ଉପନ୍ୟାସର ରଚୟିତା ସଦା ସୁଜନମଗ୍ନ ଏକ ପ୍ରଖ୍ୟାତ ପ୍ରତିଟି ଦୃଷ୍ଟିରେ ଭରି ରହିଛି ଜୀବନ ପାଇଁ ଅସାମାନ୍ୟ ଶ୍ରଦ୍ଧା, ଗୁଣ୍ଡୁଳି ପଡ଼ୁଥିବା ସମ୍ପର୍କ ଓ ମୂଲ୍ୟବୋଧ ପାଇଁ ଅସରସି ଦରଦ ଏବଂ ଆତ୍ମଜ୍ଞା ଆତ୍ମଜ୍ଞା ଆତ୍ମପଣ।

ତେଜା ମୁହଁ କି ଗେଡ଼ି ନୁହଁ କି କାଳି ନୁହଁ। ସତକା ମୁହଁ। ବେଳେ ରୁପିତାଏ, ଜାତିକାକୁ ଭଲ ଓ କାନ୍ଦୁ, ଯଶୋ ପ୍ରତିବାଦରେ ନିରବରେ ବ ର ଶ

ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଭାଷଣ

କଷ୍ଟକୁ ମାଟି ମାଟିଲେଣି। କ' ବ' ପାଠ ପଢ଼ିଲେଣି। ସତ୍ତ୍ୱବେଳେ ଏଡ଼େ ପାଟିରେ ପ୍ରାର୍ଥନା ବୋଲୁଥିବେ ଯେ ଦାଣ୍ଡ କମ୍ପୁଥିବ।

ଅଥଚ ଚମ୍ପା କେଳ ଶୂନ୍ୟ। ଯେଁ ଶୂନ୍ୟତାକୁ ସେଇ ଶୂନ୍ୟତା। ଖାଁ ଖାଁ ନିର୍ଜନ ମରୁଭୂମି। ଗଞ୍ଜର ଭୂଇଁ। ସେଠି ଗଛପତ୍ର କିଛି ବି କଅଁଳୁ ନାହିଁ। ଚକ୍ରଧର ବାପ ମା' ଛେଉଣି। ଆଠବର୍ଷର ହୋଇଥିଲା ମା' ମରିଗଲା। ତାଜରିଆରେ। ସେତେବେଳର କଥା ଆଉ ଭଲଭାବେ ମନେ ନାହିଁ ତା'ର। ଆଗକାଳେ ଆଖପାଖରେ କୋଉଠି ତାନ୍ତ୍ରଣ୍ୟାମା ନଥିଲା। ଯାବତୀୟ ରୋଗ- ବୈରାଗ ପାଇଁ ଆଖପାଖରେ ଚାହାଣୀ କି କଷ୍ଟକୁ ନଥିଲା। ଚାକର ଗରିବ ମଲିମୁଣ୍ଡିଆ ଘର। ବାପା ପରଘରେ ମୂଲ୍ୟାନ୍ତର ଯାହା ଆଣୁଥିଲା ପରିବାରର ସମସ୍ତେ ସେଇଆକୁ ଅନେଇଥିଲେ। ସେ ବର୍ଷ ଅଧିକୃତୀୟା ପରେ ପରେ ଜମି ହେଉଥାଏ। ପ୍ରଧାନଘରର ମୁଖ୍ୟ ହାଲିଆ ହୋଇ ତା' ବାପା ଦିନେ ଜମିରେ ହଳ ଚାଲିଥାଏ। ଅଗାଧ ଅଧିକିଆ ବର୍ଷା ମାଟିଆସିଲା। ତା' ସହିତ ଗଡ଼ପଡ଼ି ମଧ୍ୟ। ବାପା ତରତର ହୋଇ ହଳ

ଅଶୁଗନ୍ଧ

ଆଧାର

ଅନ୍ତର୍ଯ୍ୟାମୀ ମିଶ୍ର

ତହସିଲ୍ ଅଫିସ୍ ପାଖ ଗଛକୁ ଆଉଳି ଛାଇରେ ବସିଥିଲା ନଟିଆ ସାହୁ। ତା ସ୍ତ୍ରୀ ମଜନା ସହିତ। ମଜନା କଜଲା ଯାଉନୁ ଦେଖୁଛୁ କବାଟ ଖୁଲିଗାଣିନା, ତୋର ଚିତା ନାହିଁ ବୋଧେ କିମିତି 'ଆଧାର' କାର୍ତ୍ତବ୍ୟ ହବ...।

କିଏ କଜଲା ଚିତା ନାହିଁ ବୋଲି ନଟିଆ ସାହୁର ତିନିତିନିଟା ପୁଅ ଗୁଲୁଗାଟରେ; ତାଙ୍କ ସଂସ୍ଥା କରି ମାଳପ, ହୁଆକୁ ଧରି ରହିଲେ। ବାପା ମାଆକୁ ତ କେହି ପଚାରିଲେନି ଘରକୁଆର କଥା କ'ଣ ବା ବୁଝିବେ। ବାଡ଼ିପଟ କାହା ପଡ଼ିଗଲାଣି, ଚାକରୁ ଖଣ୍ଡେ

ଉଡ଼ିଯାଇଛି ଝରରେ; ପଲିଥିନ ଖଣ୍ଡେ ବନ୍ଧାଯାଇଛି ଚାଳରେ। ସରପଞ୍ଚାପାଖକୁ ଗଲାରୁ ଭିଲିଙ୍ ପାଇଁ, ସେ କଜଲା ତୋର ଆଧାର ନାହିଁ, ଯା ବୁଝାକୁ ନେଇକି ସାଙ୍ଗ ସୁଙ୍ଗା ହୋଇ ତହସିଲିରେ ପଟୋ ଉଠେଇ ଆସିବୁ...।

ଅରେ ଅଧେ ନୁହେଁ ଏଇତାକୁ ଲଗେଇ ଚାରିଥର ହବ; ମଜନାକୁ ଧରି ତହସିଲ୍ ଆଇଲାଣି ନଟିଆ ସାହୁ...। ଅଫିସ୍ ଖୋଲିଲା ପରେ ଧାଡ଼ି ଧାଡ଼ି ହୋଇ ପଶିଗଲେ ଶହଶହ କୋକ; ଠେଲିଠେଲି ଭିତରେ ପହଞ୍ଚିଲା ନଟିଆ। ପଟୋଠାପାଲା କଜଲେ ତମର ଆଜି ହେଇପାରିବନି, ଯାଅ କାଲିକି ଆସିବ...।

କୁହାକୁହା ହେଲୁଣି ଆଖା! ପାଦ ଛିଣ୍ଡିଗାଣି ଦୌଡ଼ି ଦୌଡ଼ି। ଆଧାର ପାଇଁ କ'ଣ ଟିକେ ସାହାଯ୍ୟ କର ପୁଅ। ତମର ମଙ୍ଗଳ ହବ -ନଟିଆ କହିଲା...।

ପଟୋଠାପାଲା ଦି'ଜଣକ ଭିତରୁ ଜଣେ କଜଲା, ଅଫିସ୍ ପଛପଟରେ ଧୋଡ଼ି/ପଞ୍ଜାପାପିଞ୍ଜା ମଉସା ଜଣେ ବସିଛନ୍ତି ତାଙ୍କୁ ଦେଖାକରିବ ଯା...। ଧୋଡ଼ିପିଞ୍ଜା ମଉସାକଣକ ନଟିଆ କାନ ପାଖରେ କଜଲା ଦେଖ, ୨୦୦ ଦେଇଦେ; ସାଙ୍ଗେ ସାଙ୍ଗେ ଉଠେଇ ଦେବେ। ନଟିଆ ଅମଙ୍ଗ ହଉଥିଲା। ମଜନା କଜଲା, ଯୋଉଟି ଶୋଭୁଛୁ ସେ କାନ୍ଥ ପଡ଼ିବ ପଡ଼ିବ ହଉଡ଼ି। କୋଉଦିନ ପରାଣ ପକେଇବ କେଜାଣେ। ବାବୁ ମାଗୁଛି ତ ଦଉଡ଼ୁ। ଆମେ ଟିକିଏ ଭଲରେ ରଥତେ। ହଉ ହଉ କହି ନଟିଆ ଅଣ୍ଟାରୁ ୨୦୦ ଟଙ୍କା କାଡ଼ିନେଇ ଧୂଡ଼ିପିଞ୍ଜା ମଉସାଟିକୁ ଦେଲା...। ମଉସାକଣକ କଜଲା ଆଉ ୨୦୦ ଦେଲୁ, ପରେ ଆଉ କିଛି ଦେଲୁ। ନଟିଆ କହିଲା, କିଲବାଡ଼ି ବନ୍ଧାପକେଇ ଆଣିଥିଲୁ... ଆଉ ଟଙ୍କା କୋଡ଼ିଏଟା ବଦିଛି, ଆମେ ବିହେଁ ଘରକୁ ଯିବୁ...।

ପଟୋ ଉଠେଇ ଘରକୁ ଫେରିଲା ନଟିଆ, ତା ସ୍ତ୍ରୀକୁ ନେଇ। ମାସେ ବି'ମାସ ଗଲା ହେଲେ କାର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଆସିଲା। ନଟିଆ ପୁଣି ଦୌଡ଼ିଲା ତହସିଲ୍ ଅଫିସ୍; ଆଉ ଟଙ୍କା ୧୦୦ ଦେଇ ଆଇଲା...। କେତେଦିନ ପରେ ଯାଇ ତାକରେ କାର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଆଇଲା, କିନ୍ତୁ 'ଆଧାର'କୁ ଅନେକ ଅନେକ ଗଲା ରାତିରେ କାନ୍ଥଟା ଶୋଇପଡ଼ିଲା; ନଟିଆ ଓ ତା' ସ୍ତ୍ରୀ ମଜନା ଉପରେ...।

ବାସୁଦେବପୁର, ଭଦ୍ରକ

ଶରଣେୟ

କୁର୍ମା ଚରଣ ସପ୍ତକୀ

ସେକିନ ହାସପାତାଳର ଖଟ ଉପରେ ତୁମକୁ ଦେଖି ବାପା ଖୁବ୍ ତରିଗଲି ଯେମିତି ଭୟାବି ଶିଶୁ ମା' କାନ୍ଦିଲେ ରାହା ଧରି କାନ୍ଦେ କିଏ ତା' ମା'କୁ କାଳେ ନେଇଯିବ ବୋଲି। ଖୋଲା ପଡ଼ିଆରେ ଠିଆ ହୋଇ ଆକାଶକୁ ନିର୍ବାକେ ଚାହିଁଲି ଫିକା ଦିଶୁଥିଲା ତା' ଦେହର ନାଳ ରଙ୍ଗ ସବୁଜ ଛନ ଛନ ଘାସର ପଡ଼ିଆ ଅକସ୍ମାତ ହୋଇଗଲା ଉଦାସ ହଳଦୀ ବର୍ଷର। ମୁଁ ତ ଚପଲ ଜାଣି ନଥିଲି ଯେ ଏମିତି କାଳେ ହୋଇଥିବ ଜୀବନରୁ ମୁହଁରେ ରହସ୍ୟ କେତେ ଦୀର୍ଘ ଜୀବନର ଆୟୁଷ ଅବା କେବେ ହୁଏ ପ୍ରାଣର ବିନାଶ। ଆଖି ଲୁହରେ ଭିଜି ଯାଇଥିଲା ପିନ୍ଧା କୁର୍ମା ମୋର ସାହସ ନଥିଲା ପଚାରିବି ବୋଲି ବାପା କ'ଣ ହେଲା ଏ ତୁମର ? ଆଉ କ'ଣ ପୂର୍ବ ପରି ମୋ ପାଇଁ କିଣିଦେବନି କି କଳମ ତୁଆର ନକପାଣିରେ ଦୁଃଖ ହୋଇ ପହଞ୍ଚିଲେ କିଛି ନ ଖାଇ କ'ଣ ଜଗି ବସିବନି କି ବାପା ହାତରେ ଧରି ବେତ ? ଛୋଟ ହସଟିରେ ଅରି ଉଠୁଥିବା ଓଠ ଆଖି କଣରେ ଜମି ଯାଇଥିବା ଲୁହକୁ ଦେଖି ଜାଣିଗଲି ମୁଁ ସେଦିନ ଚାଲିଯିବା ପୂର୍ବରୁ ସଂସାରକୁ ଛାଡ଼ି ବାପା ଏ ଥିଲା ତୁମର ଶରଣେୟ।

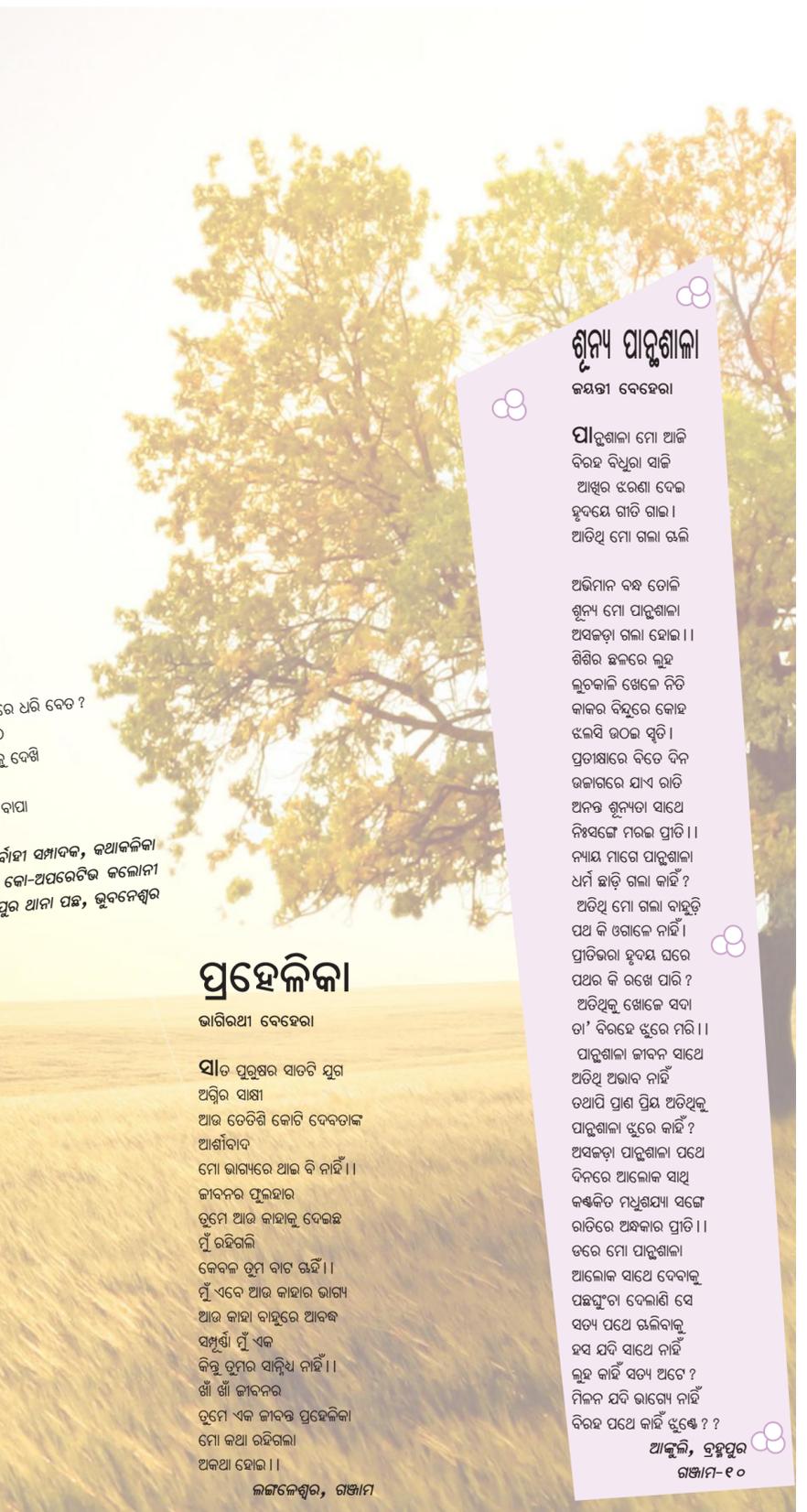
କାର୍ଯ୍ୟନିର୍ବାହୀ ସମ୍ପାଦକ, କଥାକଳିକା କୋ-ଅପରେଟିଭ କଲୋନୀ ଚନ୍ଦ୍ରଶେଖରପୁର ଥାନା ପଛ, ଭୁବନେଶ୍ୱର

ଆସିଛୁ ! ସତରେ ଆସିଛୁ !

ସୁନୟା ତ୍ରିପାଠୀ

ଯେମିତି ଅନ୍ଧାର ବନ୍ଧକ ହୁଏ ତା'ପରେ ଧାରେ ଧାରେ ପଡ଼ିଲା ହୋଇ ଖୋଲିଦିଏ ଦ୍ୱାର ଆଲୁଅର, ସେମିତି କିଛି ଅଦେହକ ଗୁଣା କିଛିକାଳ ବାନା ବାସିବା ପରେ ଛାଡ଼ି ତଳେ ପୁଣି ମିଳେଇ ଯାଇ ଉନ୍ମୋଚିତ କଲା ପାଟକ ଆଉ ଏକ ସବୁଜ ଉପତ୍ୟକାର। ସେ ଉପତ୍ୟକାରେ ଯେଦେ ଆପିଲି ମୁଁ ମୋର ଦୃତୀର ପାଦ, ନିଜେ ହିଁ ସେ ପାହୋଟି ନେଲା, ହାତ ଧରି। ଓ କହିଲା- 'ଆସିଛୁ ? ସତେ କେତେ ତେରିରେ ଆସିଛୁ !! ଗୋଟାଏ ଦଶନ୍ଧି ପୂର୍ବରୁ ଯଦି ଆସିଥା'ର ଲାଗିଥା'ର, ସତେ ଅବା ଜନ୍ମ ରାତିର ଗ୍ରାଭରରେ ରାତକାରାଦାର ମହକ ।।”

ଆଧିପତି, ପିପିଲି କଲେଜ ପିପିଲି, ପୁରୀ

ଶୂନ୍ୟ ପାଠୁଶାଳା

ଜୟନ୍ତୀ ବେହେରା

ପାଠୁଶାଳା ମୋ ଆଜି ବିରହ ବିଧୁରା ସାଜି ଆଖିର ଝରଣା ଦେଇ ହୃଦୟେ ଗାଡ଼ି ଗାଇ। ଆତିଥି ମୋ ଗଲା ଗଲି

ଅଭିମାନ ବନ୍ଧ ତୋଳି ଶୂନ୍ୟ ମୋ ପାଠୁଶାଳା ଅସକଡ଼ା ଗଲା ହୋଇ ।। ଶିଶିର ଛଳରେ ଲୁହ ଲୁଚକାଳି ଖେଳେ ନିତି କାକର ବିନ୍ଦୁରେ କୋହ ଝଲିବି ଉଠଇ ସ୍ମୃତି । ପ୍ରତୀକ୍ଷାରେ ବିତେ ଦିନ ଉକାଶରେ ଯାଏ ରାତି ଅନନ୍ତ ଶୂନ୍ୟତା ସାଥେ ନିଃସଙ୍ଗେ ମରଇ ପ୍ରୀତି ।। ନ୍ୟାୟ ମାତେ ପାଠୁଶାଳା ଧର୍ମ ଛାଡ଼ି ଗଲା କାହିଁ ? ଅତିଥି ମୋ ଗଲା ବାହୁଡ଼ି ପଥ କି ଓଗାଲେ ନାହିଁ । ପ୍ରୀତିକାଳ ହୃଦୟ ଘରେ ପଥର କି ଖଣ୍ଡେ ପାରି । ଅତିଥିକୁ ଖୋଜେ ସଦା ତା' ବିରହେ ଝୁରେ ମରି ।। ପାଠୁଶାଳା ଜୀବନ ସାଥେ ଅତିଥି ଅଭାବ ନାହିଁ ଉପାପି ପ୍ରାଣ ପ୍ରିୟ ଅତିଥିକୁ ପାଠୁଶାଳା ଝୁରେ କାହିଁ ? ଅସକଡ଼ା ପାଠୁଶାଳା ପଥେ ଦିନରେ ଆଲୋକ ସାଥେ କଣ୍ଠକିତ ମଧୁଶୟନୀ ସଙ୍ଗେ ରାତିରେ ଅଧକାର ପ୍ରୀତି ।। ତରେ ମୋ ପାଠୁଶାଳା ଆଲୋକ ସାଥେ ଦେବାକୁ ପଛପୁଟା ଦେଲାଣି ସେ ସତ୍ୟ ପଥେ ଗଲିବାକୁ ହବ ଯଦି ସାଥେ ନାହିଁ ଲୁହ କାହିଁ ସତ୍ୟ ଅଟେ ? ମିଳନ ଯଦି ଭାଗ୍ୟେ ନାହିଁ ବିରହ ପଥେ କାହିଁ ଝୁଣେ ? ?

ଆକୃଳି, ବ୍ରହ୍ମପୁର ଗଞ୍ଜାମ-୧୦

ଆକୃଳି, ବ୍ରହ୍ମପୁର ଗଞ୍ଜାମ-୧୦

ପ୍ରହେଳିକା

ଭାଗିରଥୀ ବେହେରା

ସାତ ପୁରୁଷର ସାତଟି ସୁଦ ଅଗ୍ନିର ସାକ୍ଷୀ ଆଉ ତେତିଶି କୋଟି ଦେବତାଙ୍କ ଆଶୀର୍ବାଦ ମୋ ଭାଗ୍ୟରେ ଥାଇ ବି ନାହିଁ ।। ଜୀବନର ପୁଲହାର ତୁମେ ଆଉ କାହାକୁ ଦେଇଛ ମୁଁ ରହିଗଲି କେବଳ ତୁମ ବାଟ ଗଢ଼ି ।। ମୁଁ ଏବେ ଆଉ କାହାର ଭାଗ୍ୟ ଆଉ କାହା ବାହୁରେ ଆବଦ୍ଧ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣା ମୁଁ ଏକ କିନ୍ତୁ ତୁମର ସାନ୍ନିଧ୍ୟ ନାହିଁ ।। ଖାଁ ଖାଁ ଜୀବନର ତୁମେ ଏକ ଜୀବନ୍ତ ପ୍ରହେଳିକା ମୋ କଥା ରହିଗଲା ଅକଥା ହୋଇ ।।

ଲଳିତକଣ୍ଠର, ଗଞ୍ଜାମ

ବିଦେଶ ଯାତ୍ରା ପାଇଁ ଭିକ୍ଷା ମନ୍ଦିର

ଦିକ୍ଷିତ ଭାରତର ହାତୁଡ଼ାବାଦ ସହର। ସବୁବେଳେ ଖୁବ୍ ଚଳଚଞ୍ଚଳ ରହିଥାଏ ଏ ସହର। ଶିକ୍ଷା, ସଂସ୍କୃତି ଆଦି ସବୁ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଏ ସହରର ଖୁବ୍ ଖ୍ୟାତି ରହିଛି। ଏହି ସହରରେ ଏକ ପୁରାତନ ମନ୍ଦିର ରହିଛି, ଯାହାକୁ ଭିକ୍ଷା ମନ୍ଦିର ବୋଲି କୁହାଯାଏ। ମାନେ ଆପଣ ଯଦି ବିଦେଶରେ ଚାଲି ଖୋଜୁଥାନ୍ତି ତା' ହେଲେ ଏହି ମନ୍ଦିରରେ ପୂଜାର୍ଚ୍ଚନା କଲେ ଆପଣ ବିଦେଶ ଯିବା ପାଇଁ ଭିକ୍ଷା ପାଇବେ ଏହା ହେଉଛି ଲୋକବିଶ୍ୱାସ। ସତରେ କେତେ ରହସ୍ୟମୟ ଏ ଲୋକବିଶ୍ୱାସ! ଆଉ ଭକ୍ତମାନଙ୍କର ଏ ବିଶ୍ୱାସ ଏତେ ଦୃଢ଼ ଯେ ସମୟକ୍ରମେ ଏ ମନ୍ଦିରକୁ ଭିକ୍ଷାମନ୍ଦିର ଆଖ୍ୟା ମଧ୍ୟ ଦିଆଯାଇଛି। ପ୍ରତିଦିନ ଶହଶହ ସଂଖ୍ୟାରେ ଭକ୍ତ ଓ ଶ୍ରଦ୍ଧାଳୁ ଏଠାକୁ ଆସିଥାନ୍ତି ନିଜ ବିଦେଶଯାତ୍ରାର ମନଃମାନା ନେଇ। ଏହି ମନ୍ଦିରଟି ରହିଛି ହାତୁଡ଼ାବାଦର ଓସ୍ତମାନ ସାଗର

ନିକଟରେ। ଏହା ଏକ ପ୍ରାଚୀନ ହିନ୍ଦୁ ମନ୍ଦିର। ଏଠାରେ ବାଲାଜୀଙ୍କୁ ପୂଜା କରାଯାଏ। ଏହି ମନ୍ଦିର ଅକମ୍ପା ଓ ମଦନାକ ଦ୍ୱାରା ନିର୍ମିତ। ଏ ଦୁଇଜଣ ହେଉଛନ୍ତି ଭକ୍ତ ରାମଦାସଙ୍କ ମାତୃ। ଏକ କିମ୍ବଦନ୍ତୀ ଅନୁସାରେ ଥରେ ଜଣେ ଭକ୍ତ ତିରୁପତି ବାଲାଜୀଙ୍କ ଦର୍ଶନ ପାଇଁ ଯାଉଥିଲେ। ଆଉ ତିରୁପତି ବାଲାଜୀ ତାଙ୍କୁ ସ୍ୱପ୍ନାଦେଶ ଦେଲେ ଯେ ସେ ନିକଟରେ ଏକ ଜଙ୍ଗଲ ଭିତରେ ରହିଛନ୍ତି ଆଉ ସ୍ୱପ୍ନାଦେଶ ଅନୁସାରେ ଭକ୍ତଜଣକ ସେହି ସ୍ଥାନରେ ପହଞ୍ଚି ଦେଖେ ତ ଏକ ମାଟିଗଦା ସେହି ସ୍ଥାନରେ ରହିଛି। ସେ ସେହି ସ୍ଥାନକୁ ଖୋଳିବାରେ ଲାଗିଲା, ଆଉ ଶେଷରେ ଦେଖିବା କେବଳ ଭଗବାନ ବାଲାଜୀ

ଉପସ୍ଥାପନା : ଜାହ୍ନବାସୁଦେବୀ ମାଟି ମାଟି ଭିତରେ ଅଛନ୍ତି। ଆଉ ତାଙ୍କ ଦେହରୁ ରକ୍ତ ଝରୁଛି। ଆଉ ଭଗବାନଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶରେ ସେହି ମାଟି ମିଶ୍ରିତ ଭଗବାନଙ୍କୁ ଗାଈକ୍ଷୀରରେ ଧୋଇବା ପରେ ଏକ ସ୍ୱୟମ୍ଭୁ ଭଗବାନ ବାଲାଜୀ ଭୂଦେବୀ ଓ ଶ୍ରୀଦେବୀଙ୍କ ସହ ଦେଖା ଦେଖାଥିଲେ। ତେଣୁ ସେହିଠାରେ ସେହି ଦେବପ୍ରତିମାଙ୍କୁ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରାଯାଇଥିଲା। ଆଉ ସେହିଦିନଠାରୁ ତିଳକୁର ବାଲାଜୀ ନାମରେ ଏହି ଦେବପୀଠ ପ୍ରସିଦ୍ଧି ଲାଭ କଲା। ଏହି ସ୍ଥାନରେ ଭଗବାନ ବାଲାଜୀ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ଭାବେ ବିରାଜମାନ କରିଥିବା ବିଶ୍ୱାସ କରାଯାଏ। ପ୍ରତିଦିନ ଶହଶହ ଭକ୍ତ ଏହି ମନ୍ଦିରକୁ ଆସିଥାନ୍ତି ନିଜ ମନଃମାନା ନେଇ। ଆଉ ତା' ଭିତରେ ରହିଥାଏ

କେବଳ ସେମାନଙ୍କର ବିଶ୍ୱାସ। ଆମେ ବିଜ୍ଞାନୀ ମଣିଷ ଏହାକୁ କହିଥାଉ ଅସଂଭବ। ଆଉ ଏହି ମାନସିକ ଲଢ଼େଇରେ କେବଳ ମିଳିଥାଏ ରହସ୍ୟ।

ନିଜ ମନଃମାନା ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବା ପରେ ଭକ୍ତମାନେ ମନ୍ଦିର ଚାରିପଟେ ୧୦୮ ଥର ପରିକ୍ରମା କରିବାର ବିଧି ରହିଛି। ତିଳକୁର ବାଲାଜୀଙ୍କ ମନ୍ଦିରକୁ ବର୍ଷର ସବୁ ସମୟରେ ଭକ୍ତ ଓ ଶ୍ରଦ୍ଧାଳୁ ଆସିଥାନ୍ତି। ଆଉ ଏବେ ତ ଏକ ଅଜଣା ଆକର୍ଷଣ ଭକ୍ତମାନଙ୍କୁ ଆକର୍ଷଣ କରୁଛି। ତାହା ହେଉଛି ବିଦେଶ ଯିବାର ଉଚ୍ଚ। ଯିଏ ବିଦେଶ ଯିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କଲା ସେ ଶରଣାପନ୍ନ ହେଲା ତିଳକୁର ବାଲାଜୀଙ୍କର। ତେବେ ଏହି ଅଜଣା ଲୋକବିଶ୍ୱାସର କେବେ ଆରମ୍ଭ ହେଲା ସେ ସମ୍ପର୍କରେ ସେମିତି କିଛି ତଥ୍ୟ ନାହିଁ କହିଲେ ତଳେ। କିନ୍ତୁ ବିଶ୍ୱାସ ତ ମଣିଷର ମନର କଥା ତେଣୁ ଆତ୍ମସ୍ତୁତିରେ ମଣିଷ ହାତୁଡ଼ାବାଦ ସହରର ଏହି ପୁରୁଣା ଦେବପୀଠ ତିଳକୁର ବାଲାଜୀଙ୍କ ମନ୍ଦିର ଅନେକ ଧର୍ମବିଶ୍ୱାସୀ ମଣିଷମାନଙ୍କର ଆତ୍ମାର ପ୍ରତୀକ ସାଜିଛି। ବିଦେଶରେ

ଯାଇ ଚାଲିବ କି ଅଧିକ ଅର୍ଥ ରୋଜଗାର ପାଇଁ ମଣିଷ ସାହାଯ୍ୟ ଲୋଡ଼ିଥାଏ ତିଳକୁର ବାଲାଜୀଙ୍କର। ତେବେ ଏଠାରେ ପ୍ରଶ୍ନରୂପେ ସତରେ କଣ ତିଳକୁର ବାଲାଜୀଙ୍କୁ ଉପାସନା କଲେ ବିଦେଶରେ ଚାଲିବା ମିଳିଥାଏ? ଏଇ ପ୍ରଶ୍ନ ସାଧାରଣ ମଣିଷର ମନକୁ ଆସିଲେ ମଧ୍ୟ ଦେବତାମାନଙ୍କ ଉପରେ ଥିବା ସେମାନଙ୍କ ବିଶ୍ୱାସ ଆଜି ଟାଣିଆଣିଛି ଦେବପୀଠକୁ। ଓସ୍ତମାନ ସାଗର ନିକଟରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ଏହି ଦେବପୀଠ ଆଜି ଅନେକ ଭକ୍ତ ଓ ଶ୍ରଦ୍ଧାଳୁଙ୍କ ପାଇଁ ଆଶା ସମ୍ଭାର କରୁଛି। ଅନ୍ୟପଟେ ମଣିଷର ଅନୁସନ୍ଧାନ ମନ ଏହା ପଛର ରହସ୍ୟ ଖୋଳିବାରେ ବ୍ୟସ୍ତ। ତେବେ ସେ ସାହାହେଉ ହେଉ ନା କାହିଁକି ହାତୁଡ଼ାବାଦର ତିଳକୁର ବାଲାଜୀ ମନ୍ଦିର ସବୁବେଳେ ରହସ୍ୟମୟ। ବିଦେଶ ଯାତ୍ରା ପାଇଁ ମଣିଷ ମନରେ ଥିବା ଆଗ୍ରହର ଏକ ନିଜଜାତି ତିଳ ଏହି ମନ୍ଦିରର ଉପାସନା ଶୈଳୀକୁ ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଛି।

ଭାରତରେ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ଜାତି, ଧର୍ମ ଓ ସଂପ୍ରଦାୟର ଲୋକ ବସବାସ କରନ୍ତି । ସମସ୍ତଙ୍କ ଧର୍ମ ଭାବନା ଓ ବିଶ୍ୱାସକୁ ଏଠାରେ ସମ୍ମାନ ଦିଆଯାଏ । ଏହାକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ଏଠାରେ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ଧାର୍ମିକ ସ୍ଥଳ ରହିଛି, ଯେଉଁଠାକୁ ବର୍ଷର ସବୁ ସମୟରେ ଶ୍ରଦ୍ଧାଳୁଙ୍କ ସୁଅ ଛୁଟିଥାଏ ।

ବୁଲିୟାଆନ୍ତୁ ଭାରତର ୫ଟି ଧାର୍ମିକ ସ୍ଥଳ

ବୈଷ୍ଣୋଦେବୀ (ଜାମ୍ବୁ-କାଶ୍ମୀର)
ଦେଶର ଏକ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ଧର୍ମପୀଠ ହେଉଛି ବୈଷ୍ଣୋଦେବୀ ମନ୍ଦିର। ଏଠାକୁ ଯିବାପାଇଁ ହେଲେ ଜାମ୍ବୁ ଠାରୁ ପ୍ରାୟ ୪୨ କିଲୋମିଟର ଦୂର କାଢ଼ା। ଯିବାକୁ ହୋଇଥାଏ ଯେଉଁଠାରେ ରହିଛି ଏହି ତୀର୍ଥ ସ୍ଥଳ। ଏହି ସ୍ଥାନକୁ ଦେଶ ଓ ବିଦେଶରୁ ବହୁ ଶ୍ରଦ୍ଧାଳୁ ବର୍ଷର ବିଭିନ୍ନ ସମୟରେ ଯାତ୍ରା କରିଥାନ୍ତି। ଏଠାରେ ମା' ବୈଷ୍ଣୋଦେବୀ ଗୁମ୍ଫା ମଧ୍ୟରେ ପୂଜା ପାଇଥାଆନ୍ତି। କିମ୍ବଦନ୍ତୀ ରହିଛି ଯେ, ମା' ବୈଷ୍ଣୋଦେବୀ ଜଣେ ରାକ୍ଷସକୁ ମାରିବା ପାଇଁ ଏଠାରେ ଥିବା ଗୁମ୍ଫା ନିକଟକୁ ଚାଲିଯାଇଥିଲେ ଏବଂ ସେଠାରେ ଭକ୍ତ ରାକ୍ଷସକୁ ବଧ କରିଥିଲେ। ଏହି ଗୁମ୍ଫା ମଧ୍ୟରେ ତିନୋଟି

ପିଠି ରହିଛି, ଯାହା ଏହି ମନ୍ଦିରର ମୁଖ୍ୟ ଆକର୍ଷଣ । ଏହି ଗୁମ୍ଫାର ଲମ୍ବ ୩୦ ମିଟର ଏବଂ ଉଚ୍ଚତା ୧.୫ ମିଟର।
କିପରି ଯିବେ: ବୈଷ୍ଣୋଦେବୀ ମନ୍ଦିରକୁ ଯାତ୍ରା କରିବା ପାଇଁ ହେଲେ ପର୍ଯ୍ୟଟକଙ୍କୁ ପ୍ରଥମେ ଜାମ୍ବୁଦେବୀଙ୍କୁ ପୂଜିବାକୁ ପଡ଼ିଥାଏ। ଦେଶ ବିଦେଶରୁ ଆସୁଥିବା ପର୍ଯ୍ୟଟକମାନଙ୍କୁ ଜାମ୍ବୁ ନିକଟକୁ ଯିବା ଅତି ସହଜ ହୋଇଥାଏ। ବିଦେଶୀ ପର୍ଯ୍ୟଟକ ଦିଲ୍ଲୀରୁ ମଧ୍ୟ ଏଠାକୁ ଯାତ୍ରା କରିପାରିବେ। ଯଦି ଆପଣ ଡେକନରେ ଏଠାକୁ ଯାତ୍ରା କରୁଛନ୍ତି, ତେବେ ଜାମ୍ବୁର ଚଣ୍ଡୀ ରେଳ ଷ୍ଟେସନରୁ ଏଠାକୁ ଯାତ୍ରା କରିପାରିବେ। ଷ୍ଟେସନରୁ ବସ୍ କିମ୍ବା ଟ୍ୟାକ୍ସିରେ ଏଠାକୁ ଯାତ୍ରା କରିପାରିବେ ।

ସୂର୍ଯ୍ୟ ମନ୍ଦିର (ଅମୃତସର)
ପଞ୍ଚାବର ଅମୃତସରରେ ରହିଛି ସୂର୍ଯ୍ୟ ମନ୍ଦିର। ଏହାକୁ 'ଦରବାର ସାହିବ' ବୋଲି ମଧ୍ୟ କୁହାଯାଏ। ଏହା ଦେଶର ପ୍ରମୁଖ ତୀର୍ଥସ୍ଥାନ ମଧ୍ୟରୁ ଅନ୍ୟତମ । ଏଠାରେ ବର୍ଷର ସବୁ ସମୟରେ ଶ୍ରଦ୍ଧାଳୁମାନଙ୍କର ଭିଡ଼ ଜମିଥାଏ। କୁହାଯାଏ ଯେ, ୧୬୦୦ ଶତାବ୍ଦୀରେ ଏହି ମନ୍ଦିରଟି ଅମୃତସରରେ ପଞ୍ଚମ ଶାଖ୍ ଗୁରୁ, ଗୁରୁ ଅର୍ଜୁନ ଦେବ ନିର୍ମାଣ କରାଇଥିଲେ । ଏହାପରେ ୧୯୦୦ ଶତାବ୍ଦୀର ପ୍ରଥମାର୍ଦ୍ଧରେ ମହାରାଜା ରଣଜିତ୍ ସିଂହ ଗୁରୁଦ୍ୱାରର ଉପରି ଭାଗ ଛାଡ଼ିରେ ୪୦୦ କିଲୋଗ୍ରାମ ପୁରୀ ଦେଇ ଏହାକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିଥିଲେ । ଏଥିପାଇଁ ଏହି ମନ୍ଦିର ନାମ ସୂର୍ଯ୍ୟ ମନ୍ଦିର ରଖାଯାଇଛି।
କିପରି ଯିବେ: ଯଦି ଆପଣ ବିମାନ ଯୋଗେ ଯାତ୍ରା କରିବା ପାଇଁ ଇଚ୍ଛା ରଖୁଛନ୍ତି, ତେବେ ଅମୃତସର ପର୍ଯ୍ୟଟ ଯାତ୍ରା କରିପାରିବେ। ତେବେ ଏଠାରେ ଗ୍ରୀଷ୍ମ ଋତୁ, ଋତୁ (ଏନଏଚ୍-୧) ଥିବାରୁ

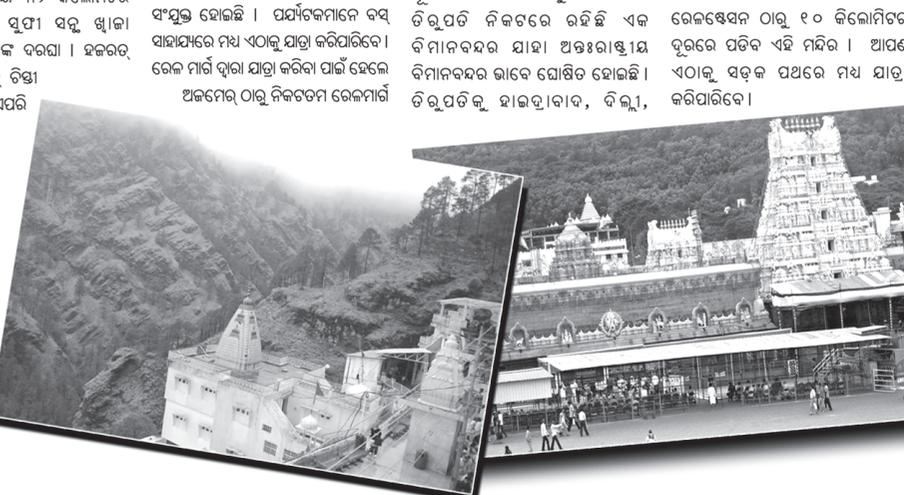
ପର୍ଯ୍ୟଟକମାନେ ସହଜରେ ସଡ଼କ ମାର୍ଗରେ ଯାତ୍ରା କରିପାରିବେ। ଦିଲ୍ଲୀ, ଚଣ୍ଡୀଗଡ଼ ଏବଂ ଜାମ୍ବୁ ଠାରୁ ଅମୃତସର ଯିବା ପାଇଁ ହେଲେ ଆପଣ ବସ୍ କିମ୍ବା ଟ୍ୟାକ୍ସି ଦ୍ୱାରା ମଧ୍ୟ ସହଜରେ ଯାତ୍ରା କରିପାରିବେ। ଅମୃତସରର ଭାରତର ଯେକୌଣସି ସ୍ଥାନରୁ ରେଳମାର୍ଗ ଦ୍ୱାରା ଯାତ୍ରା କରିପାରିବେ। ଅମୃତସର ସହରରୁ ପ୍ରାୟ ୧୧ କିଲୋମିଟର ଦୂରରେ ରହିଛି ଶ୍ରୀ ଗୁରୁ ରାମଦାସ ଜୀ ଆନ୍ତର୍ଜାତୀୟ ବିମାନ ବନ୍ଦର । ଏଠାକୁ ଆପଣ ବିମାନରେ ମଧ୍ୟ ଯାତ୍ରା କରିପାରିବେ।

ଅଜମେର ଶରିଫ୍ ଦରଘା
ଜୟପୁର ଠାରୁ ପ୍ରାୟ ୩୨ କିଲୋମିଟର ଦୂରରେ ରହିଛି ସୁଫୀ ସବୁ ଖାଜା ମୋଜୁହିନି, ତିଷ୍ଟାଙ୍କ ଦରଘା । ହଜରତ୍ ଖାଜା ମୋଜୁହିନି ତିଷ୍ଟା ରହମତୁଲ୍ଲା ଆଲ୍ଲା ଏପରି ଏକ ପବିତ୍ରସ୍ଥାନ ଯାହାର ନାମ ଶୁଣିଲେ ମନ ଭିତରେ ଏକ ପ୍ରକାରର ଶାନ୍ତି ଆସିଥାଏ । ଏହି ସ୍ଥାନକୁ ଆସିବା ଦ୍ୱାରା ଶ୍ରଦ୍ଧାଳୁଙ୍କ ସମସ୍ତ ମନବାଞ୍ଛା ପୂରଣ ହୋଇଥାଏ।
କିପରି ଯିବେ: ଦିଲ୍ଲୀ ଏବଂ ମୁମ୍ବାଇ ମଧ୍ୟରେ ପଡ଼ୁଥିବା ଜାତୀୟ ରାଜପଥ ୮ରେ ପଡ଼ିବ ଅଜମେର ସହର । ଏହା କ୍ୟାଡିଡ ଅଜମେର, ରାଜସ୍ଥାନର ଜୟପୁର, ଯୋଧପୁର, ଉଦୟପୁର ଏବଂ ଭରତପୁର ଭଳି ପ୍ରମୁଖ ସହର ସହ ସଡ଼କ ମାର୍ଗରେ ସଂଯୁକ୍ତ ହୋଇଛି । ପର୍ଯ୍ୟଟକମାନେ ବସ୍ ରେଳ ମାର୍ଗ ଦ୍ୱାରା ଯାତ୍ରା କରିବା ପାଇଁ ହେଲେ ଅଜମେର ଠାରୁ ନିକଟତମ ରେଳମାର୍ଗ

ହେଉଛି ଅଜମେର ଜକସନ। ଜୟପୁରର ସାଜାନେର ବିମାନ ବନ୍ଦରରୁ ମଧ୍ୟ ଆପଣ ଏଠାକୁ ଯାତ୍ରା କରିପାରିବେ।
ତିରୁପତି ଭେକଟେଶ୍ୱର ମନ୍ଦିର (ଆନ୍ଧ୍ରପ୍ରଦେଶ)
ଏହି ମନ୍ଦିର ଭାରତର ପ୍ରମୁଖ ମନ୍ଦିର ମଧ୍ୟରୁ ଅନ୍ୟତମ । କୁହାଯାଏ ଯେ ଭେକଟେଶ୍ୱର ମନ୍ଦିର ଭାରତର ଧନୀ ମନ୍ଦିରରୁ ଗୋଟିଏ। ଏହି ମନ୍ଦିରରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଶ୍ରଦ୍ଧାଳୁମାନଙ୍କ ଭିତ୍ତ କମିଥାଏ । ଏହି ମନ୍ଦିରର କାରୁକାର୍ଯ୍ୟ ଏବଂ ବାତାବରଣ ପର୍ଯ୍ୟଟକଙ୍କୁ ଆକୃଷ୍ଟ କରିଥାଏ । ଏହି ମନ୍ଦିରର ଜଗତରେ ତିଆରି ହୋଇଛି ଶିଖର ଭାଗରେ ସୂର୍ଯ୍ୟ ପୁଷ୍ପର ଚତାଯାଇଛି।

କୋଲକତା ଏବଂ ମୁମ୍ବାଇରୁ ବିମାନ ଦ୍ୱାରା ଯାତ୍ରା କରିବାର ସୁବିଧା ରହିଛି।
ମହାବୋଧି ମନ୍ଦିର ବୋଧଗୟା (ବିହାର)
କୁହାଯାଏ ଯେ ମହାବୋଧି ମନ୍ଦିର ନିର୍ମାଣ ପଞ୍ଚମ ଶତାବ୍ଦୀ ପୂର୍ବରୁ ହୋଇଛି। ମହାବୋଧି ମନ୍ଦିର ଏକ ପବିତ୍ର ବୃକ୍ଷ ଧାର୍ମିକ ସ୍ଥଳ ଅଟେ, କାରଣ ଏହିଠାରେ ଗୌତମ ବୁଦ୍ଧ ନିଜର ଜ୍ଞାନପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥିଲେ । ଏହାର ପଶ୍ଚିମ ଦିଗରେ ପବିତ୍ର ବୋଧି ବୃକ୍ଷ ରହିଛି । ଏଠାରେ ପ୍ରାକୃତ କଳାକୃତିର ପ୍ରତିଛବି ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଥାଏ । ଏହି ମନ୍ଦିରଟି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବେ ଜଗତରେ ତିଆରି ହୋଇଛି ।
କିପରି ଯିବେ : ବୋଧଗୟା ନିକଟତମ ବିମାନ ବନ୍ଦର ହେଉଛି ଗୟା, ଯାହା ମନ୍ଦିର ଠାରୁ ୬ କିଲୋମିଟର ଦୂରରେ ରହିଛି। ଏହି ବିମାନ ବନ୍ଦରକୁ ବୋଧଗୟା ଅନ୍ତରାଷ୍ଟ୍ରୀୟ ବିମାନବନ୍ଦର ଭାବେ ଜଣାଯାଏ। ବିହାରର ଏହା ହେଉଛି ଏକମାତ୍ର ଅନ୍ତରାଷ୍ଟ୍ରୀୟ ବିମାନବନ୍ଦର, ଯାହା ଚାନ୍ଦ, ଜାପାନ, ଶ୍ରୀଲଙ୍କା ଭଳି ଏସୀୟ ଦେଶ ଗୁଡ଼ିକ ସହ ଯୋଗଯୋଗ ସ୍ଥାପନ କରିବାରେ ସହାୟକ ହୋଇଛି । ଏହିଠାରୁ ୬ କିଲୋମିଟର ଦୂରରେ ରହିଛି ମହାବୋଧି ମନ୍ଦିର। ଏହାସହିତ ଗୟା ରେଳଷ୍ଟେସନ ଠାରୁ ୧୦ କିଲୋମିଟର ଦୂରରେ ପଡ଼ିବ ଏହି ମନ୍ଦିର । ଆପଣ ଏଠାକୁ ସଡ଼କ ପଥରେ ମଧ୍ୟ ଯାତ୍ରା କରିପାରିବେ।

ମନମୋହୁଛନ୍ତି ଝିଲିକ୍

ବିଜ୍ଞାନ ସୁନ୍ଦରୀ ଝିଲିକ୍ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ଏବଂ ପୁରୀର ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ 'ଗାର୍ଗେୟ' ଚଳଚ୍ଚିତ୍ରର ଝିଲିକ୍ରେ ପାଦ ରଖିଥିଲେ।

ବିଶ୍ୱ ରେକର୍ଡ : ୬ ବଲରେ ୬ ଡ୍ରେକେଟ୍ ନେଇ ଇତିହାସ ରଚିଲେ ଆଲୋଡ୍ କାରେ

ଭିକ୍ଟୋରିଆ : ଅଷ୍ଟ୍ରେଲିଆର ଜଣେ ବୋଲର ଏପରି ସଫଳତା ପାଇଛନ୍ତି ଯାହା ଅଦ୍ୱାବଧି ବିଶ୍ୱର କୌଣସି ଖରର କ୍ରିକେଟ୍ରେ ଦେଖିବାକୁ ମିଳି ନଥିଲା।

ଉଚ୍ଚାକାଂକ୍ଷୀ ଅବା ଶର୍ମା

କେରଳା ସୁତରା ୨୭ ବର୍ଷୀୟା ଅବା ଶର୍ମା ୨୦୦୮ରେ ବିନେଜଗତରେ ପାଦ ଥାପିଥିଲେ।

ଡ. ଅରବିନ୍ଦ ଭାଲ୍ଲା ଉତ୍କଳୀୟ ବଙ୍ଗାୟ ସାଂସ୍କୃତିକ ସଂଘର ସଭାପତି ଭାବେ ପୁନଃନିର୍ବାଚିତ

ଭୁବନେଶ୍ୱର : ଉତ୍କଳ ଓ ବଙ୍ଗର ସମ୍ପର୍କ ବହୁପ୍ରାଚୀନ। ତେଣୁ ଓଡ଼ିଶାରେ ବସବାସ କରୁଥିବା ବଙ୍ଗାୟମାନଙ୍କୁ ନେଇ ଏଠାରେ ଉତ୍କଳୀୟ ବଙ୍ଗାୟ ସାଂସ୍କୃତିକ ସଂଘ ବହୁବର୍ଷ ଧରି କାର୍ଯ୍ୟକରି ଆସୁଛି।

ହେବ ନିରବଚ୍ଛିନ୍ନ ଭାବେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଆସୁଥିବା ଏହି ସଂଘ ରାଜ୍ୟର ବଙ୍ଗାୟମାନଙ୍କ ପାଇଁ ବହୁତ ବିକାଶ ମୁକ୍ତ ପଦକ୍ଷେପ ଗ୍ରହଣ କରିଆସି ଏଥିରେ ରାଜ୍ୟର ବିଭିନ୍ନ ଜିଲ୍ଲାର ବହୁ ସଦସ୍ୟ ରହିଛନ୍ତି।

Advertisement for 'Eka Mata' newspaper featuring a religious figure and a woman in a saree. Text includes: 'ମାଛ ଚିହ୍ନରେ ଭୋଗ ଦେଇ ଜୟଯୁକ୍ତ କରାନ୍ତୁ।' and 'ମାଛ ଚିହ୍ନରେ ଭୋଗ ଦେଇ ଜୟଯୁକ୍ତ କରାନ୍ତୁ।'

DECLARATION FORM 1 FORM OF DECLARATION (see rule 3). I, RASMITA PATRA declare that I am the *printer or *publisher or *printer and publisher of the newspaper entitled EKAMAATRA to be *printed at RADHAKRUSHNA PUBLICATION Pvt. Ltd. and *published at FLAT-003, MAHADEV ORCHID, COSMOPOLIS ROAD, DUMDUMA, BHUBANESWAR, DIST- KHORDHA, ODISHA.